

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
retrăgesc.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Duka, Henschel,
Schalk, Rudolf Mosse, A. Oppenich,
Nachfolger; Anton Oppel; J.
Dawson; în Budapesta: A. V.
Goldberger, Beckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Buc-
ureștii de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o seriă
garnouă pe o coloană 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
seriă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în săptămână.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franco.
Se pronunță la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Fârgul Inului Nr. 30 și etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
său 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 100.

Brașov, Luni-Mații, 7 (19) Mai

1896.

Nu vor să s'astempere.

Nu vor să se astempere spiri-tele în atacarea vătămării stégului unguresc în Belgrad. Până și foile englesesci se ocupă de conflictul maghiaro-sârbesc. „Times“ crede, că guvernul austro-ungar nu va face cauză celebră din el, și că va căuta să aplaneze incidentul neplăcut cât mai iute numai pe cale diplomatică.

Pe cât s'a vădut din răspunsul, ce l'a dat ministrul-președinte Banffy la interpelările, ce din nou i-s'au adresat în ședința de Sâmbătă a camerei în amintita afacere, diplomația unghurescă consideră incidentul deja aplanat. Și este indiferent, decât „marele“ diplomat Banffy vede cu ochii săi proprii, ori numai prin ochielarii lui Goluchowsky, destul, că el e de părere, că guvernul sârbesc a făcut tot ce se putea prețind de la el în împrejurările date și că prin urmare nu vede necesitatea de a lua nouă dispozițiuni în sensul cererii interpelanților nemulțămiiți cu satisfacțiunea dată.

A și fost de lipsă, ca br. Banffy să ia poziția pentru a pune capăt pretensiunilor esorbitante ale companiei Ugron-Kossuth-Horanszky, căci colegul său sârb, ministrul-președinte Novacovic, care tot-odată e și ministru de externe, a declarat categoric, că prin satisfacțiunea dată a făcut destul cerințelor internaționale și diplomatice.

Stând astfel lucrul, Banffy și-a dăis, că este mult mai practic să se mulțămescă cu aceea, că guvernul sârbesc a depărtat din post pe prefectul poliției din Belgrad, precum și pe comandantul gendarmeriei de acolo și că a pedepsit vre-o 70 de persoane din acelea, cari au luat parte la arderea stégului unguresc.

Cât pentru strămutarea prefectului poliției la ministerul de in-

terne, d-l Novacovic a dat deslușiri, din cari reese, dize Banffy, că prefectul n'a avansat, ci a fost degradat, nu tôte că salariul lui este același; comandantul gendarmeriei a fost strămutat la regimentul său.

Cu privire la nota, ce se dize, că ar fi adresat'o guvernul sârbesc reprezentanților săi din străinătate, Banffy a declarat, că nici el, nici ministrul de externe Goluchowsky, n'are cunoștință oficială despre o asemenea notă. Foile unghuresci spun, că cuprinsul notei sârbesci este foarte vătămător pentru Ungaria, căci se dize într'însa, că guvernul unghuresc însuși pörtă vina pentru vătămarea stégului în Belgrad, deorece, ca să-și satisfacă grandomaniei, Ungurii au primit în programul mileniului și purtarea stégului și a emblemei sârbesci, er mai departe accentuează nota, că Sârbii, locuitorii în Ungaria, sunt tractați în modul cel mai rău, ce se pôte cugeta.

Nota său instrucțiunea din vorbă a iritat așa de mult din nou pe neimblânziții interpelanți Ugron și Kossuth. Cel din urmă s'a și minunat, cum Sârbii pot fi așa de naivi, de a se supăra pentru-că stégul vechi Sârbie se va purta în conducutul festiv omagial dela 8 Iunie. Stégul de ađi al Serbiei, dize Kossuth, este altul, asemenea este alta și emblema Serbiei, și apoi regii Ungariei au purtat multă vreme titlul de regi ai Serbiei.

E într'adevăr ridicul a vedé, cum fiul lui Kossuth ia în batjocură pe Sârbii, dizecând, că ei nu-și cunosc istoria țerei lor. Așa-și bătea joc odiniori și tatăl său de Croați, Sârbii etc. Decă fiul său Francisc se laudă, că cunósce istoria, ar trebui să scie ađi, ce a pățit tatăl în urma acésta.

Dér nu e nici o primejdiă, că strigă Kossuth cu Ugron în dietă și că se declară nemulțămiiți cu sa-

tisfacțiunea dată de guvernul sârbesc și cu declarațiile lui Banffy. Acesta scie să se înțelegă bine cu ministrul de externe Goluchowsky — așa cel puțin asigură el, — și prin urmare, conflictul cu Sârbii este a se privi ca aplanat pe baza satisfacțiunii cum a dat'o guvernul sârbesc.

Ceea ce este și mai fatal pentru grandomania unghurescă, nici măcar acésta satisfacțiune nu s'a dat în Belgrad Ungariei, care nici acolo nu este privită ca stat independent, ci monarhiei austro-ungare.

Organul lui Bismark contra mileniului.

Din tôte părțile s'au ridicat în timpul din urmă proteste contra mileniului, și străinătatea aprópe întregă stă pe partea naționalităților nemaghiare din Ungaria, cari nicidcum n'au motiv de a-se bucura împreună cu compatrioții lor maghiari la acésta serbare. Dintre tôte vocele, cari s'au ridicat însé contra sârbărilor milenare, pôte că nici una nu i-a tăiat așa de adénc pe Maghiari, ca „Hamburger Nachrichten“, organul prințului Bismark, despre care Maghiarii credeau, că dóră li-e prieten. Iată ce scrie în acésta cestiune „Pester Lloyd“ dela 16 c. la loc de frunte:

În corul răutăcios, căruia i-au dat nascere invidia și pisma contra Ungariei, din incidentul mileniului, se amesteacă astăđi cu vuet și durduit vocea țiarului „Hamburger Nachrichten“, în care de mulți ani încóde s'au obiennit ómenii de-a asculta vijiteul pădurei saxone (Bismark). Decă am avé de-a face numai cu enunțările numitului țiar, atunci le-am pune în liniște lângă celelalte și la moment potrivit le-am răspunde deodată cu celor sârbesci, bulgare și boeme. Dér întreg conținutul articolului face să credem, că prințul Bismark a simțit lipsa de-a întinde națiunii ma-

ghiare carta sa de vizită, decât și numa pentru de a-o face atentă, că „bătrânul cancelar“, și privitor la independența națională a Ungariei, la poziția ei în monarhia și la însemnătatea ei în Europa, are, se înțelege, cu totul alte vederi, decât împăratul Wilhelm II. Pentru acésta voim să ohităm în mod convenit cu acest semn de amabilitate din Friedrichsruh.

Înțelesul și conținutul articolului se pot schița în câte-va cuvinte. Articolul începe cu un tractat „istoric“ în nuce, analog ca și când cineva ar preda drama *Othello* de Shakespeare într'o singură ăcere gólă: Maurul turbat și-a sugrumat soția într'un atac de gelosie! Maghiarii au fost de origine nomadi; s'au aședat apoi între Dunăre și Carpați; au luptat când contra Germanilor, când împreună cu ei; au ajuns apoi sub domnia turcescă, de care au fost liberați éráși prin Germani; au intrat apoi în legătură cu monarhia habsburgică și numai în urma întâmplărilor dela 1866 și-au câștigat independența. Acésta e schița istorică — și filosofia, ce se pôte deduce din ea, este de același calibru; reiese adecă din tôte acestea, că națiunea maghiară nicidată n'a format un stat, și Ungaria n'a fost nicidată un stat independent. Apoi se argumentează, că „7/4 milioane de Maghiari, inclusive Jidani, nu forméază nici jumătate din populațiunea Transleithaniei, și ó influința lor politică și puterea lor militară pôte veni peste tot în considerare în Europa numai în legătură cu întreaga putere austriacă“, mai departe, că „grandomania Maghiarilor, luată în zeflemea de lumea politică, are o contrabalansă numai în persoana actualului purtător al corónei sf. Stetan.“

După ce „Pester Ll.“ numesce false datele istorice produse de „Hamb. N.“, și se încercă a argumenta, că Ungaria a fost un stat unitar chiar și pe atunci, când Germania era sfâșiată în seminții dușmane, și că după stingerea dinastiei habsburgice are dreptul de a-și alege în mod independent pe regele său — dize între altele următoarele:

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Intr'un vagon.

Umorescă. După I. Rosen.

— „De acum mă număr între cei morți, iubitori“, strigă proprietarul Valerie Vulturescu, intrând în societatea noastră, plângeți și vă tânguiți, îmbrăcați-vă în sac și cenușă, dér nu mă compătimiti, căci am murit fericit.“

— „Vai noué!“ strigarăm cu toții îmbrățișând mortul vesel, care după o lipsă de 14 zile numai atunci se prezentă în mijlocul nostru. „Dér spune-ne“, strigă căpitanul Crămpită, vătavul nostru de păhară, „cum s'a întâmplat nenorocirea, grăbesce, nu ne chinui atăta.“

— „Ei, bine, ascultați cu toții și faceți și voi asemenea“, dize Vulturescu și toți ne-am aședat în jurul mesei bine chindisite, având fiă-care la drépta o luminare aprinsă, adecă câte un păhar de Micăsasa, ca să ne mai trecă de necas, și ascultam la vorbele mortului fericit.

Înainte de a reproduce povestirea lui, mă simt dator a da cetitorilor deslușirile

trebnitóre în obiectul acesta. Societatea, în mijlocul căreia se prezentă Vulturescu, se compunea din 15 membri, cari se adunau în tótă săptămâna de trei patru ori la un hotel de frunte, unde-și petreceau cu mâncări și beuturi, vorbind despre tôte; numai despre afacerile și ocupațiunile lor în parte, nu le era iertat să pomenescă nimic. Unul ca acesta se pedepsea cu o amendă anumită în bani, cu cari apoi în fiă-care an se aranjea câte-o masă bogată, la onomastica membrilor, după etate. Societatea consta din morți și vii. Cei vii erau holtei, adecă neinsurați, morți se considerau cei ce luan asupra-și jugul căsătoriei, cari, după părerea lor, sunt numai umbrele lor proprii, ființe fără trup.

După-ce cetitorul scie acum, de ce se numără Vulturescu între răposai, ne putem întorce la povestirea lui, reproducându-o cum urméază.

Ei începú:

„Cu patrușprédece zile înainte de asta, după cum sciti, mă aflam pe tren către Viena. Acolo aveam să-mi isprăvesc o afacere tare plăcută. Imi murise o mētúșă, care mă făcú moștenitor peste cincideci de mii de floreni. Din norocire nu o

cunoscéam, astfel n'am avut să vèrs lacrimii după ea.

„Era aprópe să rămân de tren, sunase deja a treia óră, când intrasem pe peron. Conductorul mă îndesă într'un cupeu, locomotiva suflă și plecăm. Era oam rece. Eu mă n'velesc cu mantaua, mă rađim într'un unghiu și examinez persoanele, ce erau cu mine. Fiind vagonul puțin luminat, n'am putut observa, decât trei figuri, ca nisce mumii, dintre cari cu două eram față în față, a treia își luase, lângă mine, o poziția foarte comodă. Toți tăceau, eu încă nu prea aveam poftă de vorbă. Inchisei deci ochii și mă încercai să adorm.

„Abia călătorisem câte-va minute, când una din figurele, ce era în față vecinului meu, dedú de-odată un țipet și strigând: Nerușinatule! își părăsi locul și se aședă față în față cu mine. Vecinul murmură un „pardon“. Eu stam uimit pentru-că toți priveau asupra mea. Vocea d'întăit, cu tôte că era iritată, totuși era foarte frumoasă, din ea am conchis că trebuie să vină dela o ființă femeescă încântătoare. Și nu m'am înșelat. Peste puțin mă agrăesce dómna din față: Te rog

domnule, dize cu voce tremurătoare, ia-mă sub scutul d-tale. Domnul acesta, arătând spre vecinul meu, mă urmăresce cu o cutezare ne mai auđită, de când m'a vădut în sala, unde am acceptat, până la urcarea în vagon, și așa este de nedelicat, încât...“

„Eu măsur pe vecin de sus până jos și răspund: N'ai nici o témă, te apăr.“

„O! nu mă tem de loc, răspunse ea, în cas de lipsă mă sciu folosi de mânilé éstea, cari de mult doresc se vină în atingere cu fața acestui îndrăsnet, dér mă tem de un scandal, ce nu s'ar potțivi cu purtarea unei dame.“

„Dómna mea, gângăvi străinul, te asigur, că eu...“

„Tăcere... observă dómna, decât vréi să ceri iertare, poftesce a te adresa către domnul acesta.“

„Dómna, mă tractezi ca pe un copil, respunse iritat vecinul meu, poftim maniera.“

„Domnul meu, is silit a te provooca să dai pace dómnei dizeiu eu, căci ori-ce atacare, mă privește pe mine, ca pe apărătorul ei.“

„Puțin imi pasă murmură. el Astfel

Dér decă Bismark ia astăzi în apărare Transleithania față cu „grandomania maghiară“, atunci pare a uita, că chiar el a fost acela, care n'a desprins o alianță cu această „grandomania maghiară“, — cu toate că ea pe atunci mai avea și ceva colorit revoluționar; că el a fost, care a împins monarhia habsburgică la forma ei de astăzi, și ia dat „în mod binevoitor“ direcția spre Ost.

„Pester Lloyd“ încheie apoi astfel:

Față cu atacurile lui Bismark avem mângăerea, că bătrânul cancelar în înverșunarea lui se îndatină a furibunda chiar și în contra operei sale, a cărții sale și a singelui său, și noi nu ne putem aștepta din partea lui la mai multă bunăvoință, decât Germania și Germanii. Trebuie să observăm mare oumpet, deoarece omul nu mai poate dicta nimic, și acum nu mai poate da expresiune supărării sale altminterlea, decât numai în articole inocente, pe cari omul le citește și apoi — cu mai mult său mai puțin respect — le dă la o parte.

Terorisările brutale din Caransebeș.

Conform cercularului Preasfântiei Sale D-lui Episcop diecesan, Nicolae Popea, Duminecă în 28 Aprilie v. s'a ținut sânta liturgiă împreună cu doxologia prescriasă.

La liturgiă a pontificat Precuvioșia Sa Părintele Archimandrit, Filaret Musta, asistat de preoții locali, ér doxologia a fost plinită de Prea Sântia Sa D-l Episcop cu asistință numărösă. Atât la liturgiă, cât și la doxologia, pe lângă publicul, care de regulă cercetază biserica, au fost reprezentate toate corporațiunile din Caransebeș, așa: corpul ofiteresc, magistratul, tribunalul, procuratura, comunitatea de avere, școalele de stat, diferitele comunități confesionale din loc etc.

Aceste șire ar fi fost singura notiță despre serbările milenare din Caransebeș, decă două incidente, caracteristice pentru cei ce le-au înscenat, nu ni-ar fi amărit sufletul. Aceste incidente sunt: *petrecerea unei mulțimi de gendarmi în Caransebeș și arderea unui steag.*

Orașul nostru este magistrat regulat și are un personal polițial, pentru a cărui susținere contribuim cu mai bine de 5000 fl. la an. Ore ce lipsă am avut de gendarmi pe zilele 9—12 ale curente, când nime n'a reflectat la ei, nici chiar poliția locală? Cine i-a chemat?

Gendarmii s'au arătat în Caransebeș încă Vineri s'era. De Vineri până Marți au patrolat „tote stradele orașului, măcar-că liniștea a domnit pretutindenți, au terorizat pe elevii institutului nostru teologic-pedagogic, și pe o mulțime de cetățeni pacnici, cari numai grija lor nu aveau. Tote acestea s'au

de apărători, așa din întâmplare, sunt foarte suspecti.“

„Era să nebunesc de mânia. Ești un nerușinat d-le, îi dăseu, trebuie să te îndrept...“

„Asta e prea mult, cer satisfacere, dăse el infuriându-se! Și l'am vădut că-i scânteiau ochii din întunec.“

„Îți voi dă satisfacere, dăseu în același ton, ori-când și unde vrei.“

„Bine, atunci la stațiunea cea mai de aproape, murmură el, și își întorse fața de către mine.“

„Nu vei face acesta, domnul meu, dăse cu voce dulce visaviul meu. Mi-ar păre foarte rău, decă pentru mine și-s'ar întâmpla vre-o neorocire.“

„Astfel eram încurcat într'un duel pentru o damă, pe care nici nu o cunosceam. Ce e drept presupuneam, că e frumoasă, însă nu eram sigur, pentru-că deoparte era întunec, ér de alta era bine învilită. Cu toate acestea simțiam o simpatie, o atragere spre ea. Hotărârea ei îmi plăcu tare și mă bucuram de aventura mea, fără a soci pentru-oe.

(Va urma.)

făcut în urma arderii steagului, despre care s'a alarmat totă presa maghiară.

Etă pe scurt afacerea cu steagul:

Pe locuința doctorului ceroual al Cărppei, Szörényi, se arboră un steag, care Vineri s'era, între orele 8 și 9 — *va se dă după ce au sosit gendarmii în Caransebeș.* — a luat foc. Aflând despre acest lucru, d-nii gendarmi au dat năvală asupra elevilor noștri, și pe cari i-au prins, decă nu s'au putut legitima, i-au închis. Închis au fost Vineri noptea spre Sâmbătă trei pedagogi și un teolog. Pedagogii au fost aflați într'o cafenea, ér teologul pe stradă. Caracteristică este purtarea gendarmilor la deținerea în numele legii a acestor elevi, căci ei au fost luați din o cafenea publică și din mijlocul mai multor tineri — nu elevi, — cu cari ședeau la masă. Acestora însă nu li-s'a făcut nimic.

Sâmbătă au avut elevii institutului teologic-pedagogic excursiune la Turnu lui Ovid. În tot drumul lor au fost urmăriți de gendarmi. Studenții și școlarii români dela școalele de stat au mers Sâmbătă, tot între gendarmi, la catedrală. Luoruri ne mai pomenite!

Elevii, închis Vineri s'era, au fost eliberați Sâmbătă, dimineața, după ce au fost ascultați. Sâmbătă s'era au fost citați de gendarmi trei teologi susționați cu aprinderea steagului, și anume Ioan Popovici în cursul III și George Treța și Gavril Săcoșan din cursul II. Ei au fost deținuți 24 de ore. În acest timp au fost ascultați atât elevii, cât și peste 40 persoane, cari locuesc pe strada locuinței d-lui Szörényi, despre câte toate, că doră se vor afla dovești în contra numiților elevi. Resultatul cercetărilor — absolut nimic. Elevii au fost puși pe picior liber și foile maghiare vestesc, că s'a prins sacrilegul; el ar fi o calfă de croitor. *Noi cei din Caransebeș nu scim despre asta nimica.*

Afacerea elevilor, cari au fost susționați, închis, au dormit cu gendarmi la cap, au fost insultați, este înaintată din partea direcțiunilor institutului la Venerabilul Consistoriu.

Am scris aceste lucruri, nu pentru ca să le condamnăm, de așa ceva nu au trebuință, căci se condamnă de sine, ci pentru ca să informăm esact pe cetitorii noștri despre cele întâmplare în Caransebeș în zilele serbărilor milenare.

Încheiăm, rugând pe acei domni, că rora le suntem pați în ochi, să ne dea pace. Din blamajul, ce și-l'au făcut acuma, să învețe minte! „Fôia Diecesană“.

România și mileniul.

Discursul d-lui Ionel Grădișteanu, rostit în ședința camerei dela 24 Aprilie v.

D-I. C. Grădișteanu: D-lor deputați, încă dinaintea vacanțelor Paștilor am avut onôrea să fac o întrebare d-lui ministru de externe și prim-ministru, ca să-l rog să-mi răspundă, decă guvernul românesc are de gând, da ori ba, să ia parte la serbările milenului dela Buda-Pesta. D-l ministru de externe n'a găsit de cuviință să-mi răspundă atunci; deși șoiu, că după regulamentul nostru nu aveam dreptul să-i cer un răspuns imediat, totuși într'o cestiune așa de serioasă, care îngrijea într'ega opinie a țerei, mă așteptam, ca guvernul să se folosască de oest prilej, pentru ca cu o oră mai înainte să-și dea părerea lui.

Totuși câte-va zile mai târziu guvernul s'a cređut dator să dea o desmînțire svonorilor, cari se răspândiseră prin presă, așa încât chiar în „Monitorul oficial“ a apărut un comunicat prin care se spune, că cele afirmate de d'iare în această privință sunt cu desăvârșire inexacte. Băgați de seamă, d-lor, nuanța: nu se dăcea, că nu este esact, că guvernul român va participa la deschiderea serbărilor milenului, se dăcea numai: că cele ce spun gazetele în această privință sunt neesacte.

Așa fiind, cestiunea de a se soci decă România va lua parte său nu la mileniu, rămâne în atârnaire; în această privință gu-

vernul nu a găsit de cuviință să se rostescă nici prin „Monitorul oficial“, nici prin gazetele devotate lui. Cu toate aceste desmînțiri îndoișe, din câte am putut vedé din telegramele publicate prin d'iare, se pare, că atât ministru nostru plenipotențiar la Viena, cât și consulul general al României la Buda-Pesta au fost față la deschiderea serbărilor milenului, așa încât, cel puțin ca reprezentanță diplomatică, am participat la deschiderea serbărilor milenului. D-lor, decă această scire este esactă, și în privința acesta d-l ministru de externe ne va lumina în curând, trebuie să ne întrebăm decă acest fapt este bun său nu, decă este compatibil său nu cu demnitatea noastră de stat. Pentru a lămuri această cestiune ne vom întreba mai întâiu ce însemnă pentru Ungaria această serbare a milenului? Ce se serbeză la Buda-Pesta de Duminecă încôce? Se serbeză pur și simplu descălicătorea pacinică a Maghiarilor în Europa? Se serbeză intrarea Maghiarilor asiatic în marea familie a popórelor europene acum 1000 de ani? Nici decum.

Comentariile, cari însoțesc aceste serbări, deosebitele sorieri, cari s'au publicat în această privință, programul chiar al serbărilor așa cum e alcătuit, ne arată, că Ungurii, prin serbările milenului, vor să afirme două lucruri: întâiu, un lucru retrospectiv, istoria, și acest lucru este curerirea României și a Transilvaniei de către ei acum 100 de ani prin subjugarea ducatelor slave și române, cari esistau atunci în acele părți.

Pe lângă această parte istorică controversată, până la un punct, căci mulți au contestat-o, dér în fine, pe lângă această reamintire a istoriei, așa cum o fac Ungurii, ei vor să mai afirme încă și alt-ceva și încă un ce actual: vor să afirme existența unui stat unitar maghiar în locul unui stat unguresc poliglot. Acest lucru, d-lor, este érăși foarte contestat; în deosebi noi în tot-déuna am tăgăduit, că statul unguresc ar fi său ar putea fi un stat unitar, și în tot-déuna s'a făcut deosebire între Ungaria și poporul maghiar; poporul maghiar nefiind decât unul din popórele, cari alcătuesc acest stat, care se numesce Ungaria.

Ei bine, serbările milenului, prin caracterul, care li-s'a dat, prin comentariile, de cari sunt însoțite, au de scop să dovedescă lumii civilizate, că în Ungaria nu esistă decât un singur popor său cel puțin unul singur, care dă caracterul acestui stat, și că acel popor este poporul maghiar.

Față d-lor, cu acest înțeles, carese dă de către Unguri serbării milenului, vine întrebarea: decă era bine, decă era de demnitatea noastră ca Stat românesc să participăm la asemenea serbări. Și, D-lor de o cam dată nu mă voi pune numai din punctul de vedere sentimental, nu voi vorbi, cel puțin acum, de suferințele fraților noștri, pe cari vrând ne vrând nu putem să nu ni-le reamintim prin faptul, că Maghiarii, ca și până acum și adă când serbătoresc mileniul, fac să ducă pe Români de dincolo într'o adevărată stare de robie și politică, și socială și economică.

Mă voi pune dér pe un tărâm mai rece, mai rațional, și voi întreba: decă chiar din punctul de vedere al cuviințelor diplomatice, chiar din punctul de vedere al bunelor relațiunilor, al corectelor relațiunilor pe cari trebuie să le întrețină un stat cu altul, decă chiar din acest punct de vedere noi eram datori, ni se impunea să luăm parte său să fim reprezentați măcar la aceste serbări ale milenului. D-lor, ori care ar fi starea relațiunilor între două state, ori care ar fi prietășugul care ar lega la un moment dat două state vecine, său nevecine, sunt netăgăduit unele fapte istorice din trecut cari, fiind dureroșe pentru unul din ele, fac ca acest stat să fie scutit de a fi față la unele serbări său ceremonii, cari ar reaminti veri o întâmplare istorică dureroșă de acest soi.

(Va urma.)

Serbarea milenului în Beiuș.

Bihor, Mai 1896.

Ca pretutindenți, așa s'au făcut și în Beiuș toate la poruncă. S'a celebrat slujbă în toate bisericile, s'au arborat flamure mai pe totă casa, s'a ținut o festivitate cu mare alain la șoala de fete și a statului, s'a aranjat un conduct mare cu torțe și cu iluminare generală. Și în fine s'a terminat cu un tãmbãlau mare „patriotic“.

După ce au trecut toate aceste, așa cum au trecut, am aflat de bine să fac cunoscut publicului românesc, cum și în ce mod au participat Românașii noștri la toate aceste.

Răspunsul scurt la întrebare ar fi, că ai noștri din Beiuș au luat parte la toate pe întrecute cu Jidanii. Să vedem în detal: 1) Au ținut slujbele pomenită; 2) Au participat la festivitatea poruncită, și încă unii preoți în reverendă, bună-óră ca protopopul Vasile Papp; 3) Au iluminat pe întrecute. Și anume: au iluminat protopopii: A. Antal și V. Papp, profesorii cu toții, catechetul N. Diamandi, advocații: A. Kretz, T. Fassie, Paul Papp, și medicul G. Mireșan, apoi dascãlul G. Pinter, comerciantul D. Negrean și industriașul Ilarie Crișan; 4) Au participat la banchet judele Nuțu Poenar și dascãlul-cantor D. Fekete.

Durere, de trei ori durere, că dintre ai noștri numai Constantin Boiț, Vasile Ignat, Dr. C. Popovici și Dr. G. Cosma au avut curajul de a-se valida, au avut tãria și bărbãpia de a-și manifesta sentimentul național prin aceea, că n'au luminat! Odiul tumultului însă a căđut numai asupra advocatului Vas. Ignat, căruia în două rânduri i-au spart ferestrele.

Pe timpul când membrii întemnițați ai comitetului au fost eliberați, Români beiușeni au fost primii, cari au benchetuit, și la banchet au luat parte și cei puși pe rãvașul de sub nr. 3. Eram veseli atunci cu toții în speranța, că viața națională a beiușenilor va să ia o direcțiune mai pronunțată.

De-atunci și până adă nu li-s'a dat ocaziune mai potrivită de-a se manifesta, și acum, când cu ocaziunea binevenită, de-odată observă lumea, că Românilor noștri căldura sentimentului național li-s'a scoborit la zero. Că preoțimea a celebrat, nu mult ne mirăm, pentru-oe li-s'a impus, asemenea nu ne mirăm nici de dascãli, căci vești bine „Wessen Brod du isst, dessen Lied du singen musst“. Însă cum-că un om independent ca advocatul Paul Papp și-a luminat locuința, de aceea mult se miră chiar și comerciantul Guttman, Jidanul din parterre. Cine și bate peptul mai mult ca domnul advocat „Palci“, că e naționalist, că e Român verde ca ștejarul etc. și când i-se dă ocaziune să se manifesteze atunci, —atunci face pe Juda lãpãdãtorul.

Referitor la laudele o românismul cel mare voi să-i citez d-lui advocat o mică poveste: Am cetit unde-va — unde nu-mi vine în minte — că un bătrãn din timpurile vechi adese-ori ducea jertfă la altarul d'eiței Vinerea. Întrebat fiind ce doresce acum la bătrãnețe dela d'eița amurului, a răspuns: Am rugat-o, să nu mă lase, ca la bătrãnețe să-mi umble gura într'o lature. Tot cam asemenea i-se potrivește povestea și catechetului gr. or. Nicola Diamandi, care mai în anii trecuți umbla după deputãție.

Sper însă, că în viitor va urmări pe patronul său S. Paul, care auzând glasul: „Pavele, Pavele! pentru-oe te lapedi de mine?“ s'a întors și a devenit apostol zeilos. Da, apostolul zeilos așteptă nația-mamă să-i fi, frate Pavele! Fã această și atunci vei desmînți tristul adevăr, care spune, că omul odată căđut în noroiu nu o cunoșce altă stãrunță, decât a-se tãvăli mai departe în el.

X.

Salutare de 3 (15) Maiu.

Tinerimea și colonia română din Viena, serbând erî aniversarea mișcãrei naționale dela 1848, ne salutã prin urmãtoarea căldurosã telegramã:

Redacțiunei „Gazetei Transilvaniei“

Brașov.

Viena, 5 (17) Mai. Tinerimea și Colonia română din Viena, serbând ziua memorabilă trei cincispredece Mai, salută organul național îmbetrânit în luptă pentru drepturile poporului.

SCIRILE ȚILEI.

— 6 (18) Mai.

Ligă sârbăsească. Reptila clujană „Kolozvar“ publică o telegramă din Belgrad, în care se afirmă, că în capitala Serbiei s'a constituit o reuniune antimaghiară, care s'a pășit în legătură cu reuniunea antimaghiară din București. Scopul ligei sârbăsești ar fi să sprijinească pe naționalitățile Ungariei și să informeze străinătatea asupra atitudinii guvernului ungar și a partidelor maghiare față de acelea. Informațiunile se vor trimite din timp în timp tuturor guvernelor statelor europene și bărbaților politici mai de frunte.

Printul Bulgariei și reprezentanții puterilor europene. Vineri s'a petrecut în Sofia un important eveniment, menit a documenta, că recunoșterea Bulgariei de către marile puteri este un fapt împlinit. Printul Ferdinand a primit adevărat în acea zi după amiază pe reprezentanții diplomaților ai Austro-Ungariei, Rusiei, Italiei, Angliei, Germaniei, Greciei și Belgiei. Apoi aceștia au fost primiți de Principesa. Sâmbătă s'a dat un prânz de gală în onoarea diplomaților. Pentru a dovedi, că recunoșterea Printului este într'adevăr efectivă, agenții diplomației, cari au prezentat scrisorile lor de creanță, au înălțat drapelul lor.

Enciclica Papei. „Osservatore Romano“ publică enciclica Papei către episcopii din Ungaria. În enciclică se amintesc între altele, că Papii romani totdeauna au sprijinit libertățile cetățenilor ale locuitorilor din Ungaria; și Papa dă statul, ca fiă-care cetățean, care și iubesc patria, să conlucre la delaturarea neînțelegerilor din Ungaria.

Non-alesul primar al Vienei, Dr. Strohbach, a fost întărit de către monarhul. Dr. Friebeis, care a condus în intervalul acesta agendele primăriei, a fost distins cu titlul și caracterul unui consilier guvernial.

Pedepse pentru tricolorul unguresc. În orașul nostru încă a început tricolorul unguresc să secere victime. Așa între altele ni-se spune, că căpitanatul orașenesc a pedepsit Țilele acestea pe un ucenic român meseriaș cu 3 fl. amendă, eventual 24 ore închisore, pe cuvânt, că ar fi „vătmătat colorile naționale“ prin aceea, că a smuls cocarda ungurescă de pe peptul unui băiat dela școala elementară de stat. Chiar și un oroitros sas, fiindcă cine soie prin ce întâmplare s'a înflăcărat și el odată în viață, smulgând de pe peptul unui ucenic al său cocarda ungurescă, pe care a rupt-o și călcat-o în picior, a fost pedepsit de căpitanatul orașenesc cu 25 fl. amendă, fiind totodată osândit să cumpere ucenicului său o nouă cocardă în preț de 1 fl. 50 or. Apoi se mai ține, că nu e grozavă puterea „statului național maghiar“, când soie să se manifeste în mod atât de „impunător“!

Depeșele Ieșenilor. Înainte de a se încheie întrunirea de protestare a Ieșenilor, ținută în 15 c., întrunire, despre care amintiserăm alaltăieri, se trimiseră două telegrame de felicitare către studenții croați și sârbi.

Expoziția artiștilor români independenți. Vinerea trecută s'a deschis în București vis-a-vis de Ateneu, expoziția artiștilor independenți. Sunt expuse peste 130 de lucrări ale d-lor Artachino, Vermont, Lukian, Grant, Petrescu, Angheliescu, Dolinski, Lardel, Orăscu, Stroita, Șerbanescu,

Țincu. Sunt espuse de asemenea gravurile d-lor G. D. Mirea, Vermont, Georgesou, Lukian și ale cunoscutului pictor francez Maximilien Luce, făcute pentru volumul de versuri al d-lui Bogdan-Pitești, care va apărea în August. Lume multă a vizitat expoziția, și, după cum ține „Ziua“, toți cunosătorii au rămas satisfăcuți de progresul, pe care l'au realizat artiștii români. S'au vândut deja patru din lucrările expuse.

Cancelăriă de avocat. D-l avocat Dr. Simion Tămașiu face cunoscut, că și-a deschis nouă cancelăriă advocațională în Hida (Hidalmás).

În publicațiunea Academiei pentru acordarea a două burse elevilor dela Școala de poduri și șosele, despre cari am anunțat în nr. 96 al fôiei noastre, s'au făcut ulterior următoarele schimbări: Juriul de examinare se va constitui pentru ziua de 1 Novembre 1896 și înscrierile se vor face până în sêra țilei de 25 Octomvra a. c.

Un fabricant din Brașov lăudat de monarh. Cu ocaziunea vizei sale de alaltăieri în expoziția din Budapesta, Majestatea Sa avorbi între alții și pe fabricantul de hârtie Martin Copony din Brașov. Escusându-se acesta, că nu soie unguresc, monarhul îi țise în limba germană: „Da, D-ta ești Sas,“ apoi îi puse diferite întrebări asupra comerțului și fabricelor de hârtie. Când d-l Copony observă, că fabrica sa liferăză hârtia chiar și în Egipt, Majestatea Sa îi țise: „Fôrte frumos, mă bucur, că și provinciile ungare posed astfel de întreprinderi industriale.“

Arme pentru Albanezi. Autorităților turcesci din Ueskub li-se păru lucru suspect, că în timpul din urmă se comandau acolo o mulțime de casse wertheimiane prin agentul firmei Schenker et comp. Făcându-se o cercetare, se descoperi, că cassele erau pline cu patrone pentru puscă-Martin, destinate Albanezilor din Dobra. Pusile au fost confiscate.

Banda de tâlhari din județul Ilfov. Autoritățile administrative române au prins 11 Țigani din banda de tâlhari, cari au încercat să atace gara Periș. Din ordinul d-lui Vlădescu, judecător de instrucție, care se află încă în urmărirea bandei, acești 11 Țigani au fost înaintați sub escortă în capitală. Se crede că această bandă mai are ramificațiuni și prin alte județe. Întru cât privește gara Periș, ea a mai fost atacată, cum ține „Timpul“, acum câțiva ani, de o altă bandă de tâlhari. Ceea-ce face pe tâlhari să năvălească mai des asupra acestei țări, e faptul, că aci vin sume mari de bani de pe moșia domeniului Coronei, bani, cari adesea rămân câte-va țile în casieria țării.

Intâmplinări.

„Tâmbălăul milenar în Alba-Iulia“. D-l protopop Nicolae Ivan ne trimete o întâmplare, în care ține între altele:

Nu e adevărat, că eu mi-aș fi cerut dela cineva permisiunea, ca să nu iluminez casa, ci din contră, am declarat, că în poziția mea de preot nu pot, nu mi-e permis a ilumina casa parochială și nici școala, căci prin acesta m'aș degrada și pe mine, dăr aș vătămă sentimentele credincioșilor mei, cari nu au motive de a-se bucura și veseli; și cu acea ocaziune am cerut, ca poliția să fiă cu atențiune, ca nu cumva prin fapte nesocotite ale plebei de strade să se provoace poporul, care ar fi în stare a-și răsbuna asupra celor ce ar cuteza să se apropie de locuința mea.

Tot din acest motiv nu s'au tras clopotele, ceea ce s'a cerut în scris, ér la invitația la banchetul milenar, am răspuns și eu la colegii mei, că nu putem să ne permitem luosul de a mânca cu domni, după ce prin legile politice-bisericești ni s'au luat toate venitele.

Că au eșit ômenii din biserică la finea liturghiei e fapt, dăr au eșit din toate

bisericiile, se vede că ômenii au cetit prin țiare, sên că i-a pus cineva la cale — și eu nu pot reține pe nimenea în biserică, precum nici ceilalți parochi nu i-au putut reține. De ce trebuia să fiu chiar eu atacat? Dôr' pentru pășirea mea energică și bărbătească, și pentru-că ceilalți colegi cu mine s'au înțeles, cum avem să procedem!

Cât pentru rolul de duplicitate, cu care sunt acusat, nu răspund, faptele mele vorbesc și nu am lipsă de a mă justifica înaintea nici unui for, stau eu cu fața senină înaintea orî-cui și nu am tēmă, că om de omenia va susține, că am negles ceva, ori nu am făcut destul în toate direcțiunile....

Alba-Iulia, 1 Mai 1896.

Nicolae Ivan,
protopop.

„Mileniul în Deva“. La coresp. din în nr. 95 al fôiei noastre, primim dela d-l August A. Nicôră o întimplare, în care d-sa negă, că tatăl d-sale cu ocaziunea oficierei „slujbei milenare“ ar fi ținut o predică „patriotică“ către școlarii veniți la biserică. „Tatăl meu s'a reținut dela ori-ce apreiare politică a slujbei impuse prin ordin expres“, ține d-l A. Nicôră; „tocmai spre a-și mântui conștiința proprie de odiul slujbei lui impuse, a ținut, în calitate de catechet, către elevii săi, o predică strict religioasă, îndemnând tinerimea la alipirea către sf. biserică, unde aflăm ocrotire și mângăiere“ etc. Aceste informațiuni ține d-l Nicôră, că le are din izvor autentic, căci densus n'a fost de loc în biserică, de-asemena poporul român din Deva „a lipsit conștiință și demonstrativ dela slujba milenară, precum și dela toate paradele inscenate spre acest scop. Musica industriașilor din Deva, care de altă-dată era în fruntea paradelor, de astă-dată a lipsit, căci câțiva meseriași români nu au luat parte la ultimile probe“...

Negă apoi d-l Nicôră, că s'ar fi lăudat către nise Unguri, că „singur“ ar fi făcut „Memorandul“, ér câte-va țile după aceea ar fi dojenit pe cei ce nu au fost la biserică. În afacerea milenului, ține densus, a combătut alături cu alții votarea aruncului milenar și introducerea învătămăntului popular de stat, înaintând recurs până la ministrul de interne, și, punându-se în legătură cu alții, a tăcut să urmeze seriă de proteste în contra hotărârii congregațiunii comitatului, punând în scenă „prima și ultima încercare sistematică în comitat, de-a angagia poporul după comune la o luptă politică de guerilla, în formă legală de recursuri și proteste, înaintate oficios contra hotărârilor aduse de congregațiunea comitatului.“

În fine spune d-l Nicôră, că deși s'a făcut o propagandă dela primăria din casă în casă, ca fiă-care să ilumineze pe ția de 14 Mai, când s'a ținut „congregațiunea festivă“, „întregă inteligența și poporul nu a arborat nici un stég și nici unul nu a iluminat în totă Deva, afară dora de 3—4 funcționari de stat“.

O rugare a reuniunii pentru înfrumșetarea orașului Brașov.

Prin activitatea acestei modeste reuniuni au devenit cele mai frumoșe și extreme puncte din împrejurimea Brașovului nu numai accesibile, ci tot-deodată drumurile care conduc la ele, adevărate promenații. Ori cine și va aduce aminte de potecile mlăștinoșe și nepracticabile, ce conduceau spre Stejeriș înainte de înființarea acestei reuniuni, care îndată la început a prefăcut acele poteci într'un adevărat alei, predându-le publicului Brașovean. Prin stăruința acestei reuniuni s'au făcut promenațiile de pe Livadia poștei, s'a zidit casă în Peștera de sub colțul Timpei, numită grota lui Betlen, s'a spart în stincoile precipice al Timpei din partea meridională, drumul, ce conduce la izvoarele din Răcădău, s'au făcut umpluturi și poduri de piatră, cu un cuvânt, i-a succes a înființa acolo o promenadă dintre cele mai admirabile și cu cele mai frumoșe prospecte.

Activitatea acestei reuniuni ar fi fost însă cu mult mai mare și mai intensivă, decât o ajutau mijlocele bănesci. 150 membrii cu contribuțiile lor au făcut însă toate acestea, în timp de mai mulți ani. Fia-care se bucură de aceste înfrumșetări. Ar trebui deci dera, ca numărul membrilor să fiă cel puțin înțecit așa de mare.

Pe când reuniunea de înfrumșetare din orașul Sibiului numără 1000 de membrii, reuniunea noastră de-abia numără 150 de membrii. Cu cât mai mult ar fi făcut reuniunea noastră decât dispunea de un buget mai mare. Multe sunt încă de făcut.

Apelăm deci prin această și la publicul român și l' rugăm să între în număr cât mai mare în această reuniune pentru toți folositoare. Pe lună se plătesc ca taxă numai 25 or. sên pe 1/2 an 1 fl. 50 or. și pe an 3 fl. Unde nu dă omul 25 or. pe lună, sên 3 fl. pe an?

Doritorii de a intra în Reuniune au a se însinua la D-nii: Ios. Pușcariu avocat, Oscar Alesius, Franz Obert, Lăzăr Gerö, Carl Schnell, Wilhelm Jekel, Dr. Ed. Gussbeth, E. Rombauer, Julius Römer, Dr. G. Baiulescu, Eduard Zaminer, Christian Kertsch, Georg Horvath.

Administrația.

SCIRI ULTIME.

Paris, 17 Mai. Diarele de aici ține, că călătoria președintelui Faure la Nancy cu scop de a saluta pe împărăteasa văduvă a Rusiei la plecarea ei din Franca este a se considera ca un mare eveniment politic.

NECROLOG. Văduva Sofia Vlad, născ. Radulescu ca mamă, Lucia Barbu născ. Vlad și Laura Vlad, surori, cu inimă sfășiată de durere, anunță în numele lor și a numărôselor rudeni, încetarea din viață, în 3/15 Mai, la ora 3 din zi, după lungi și grele suferințe, a iubitului lor fiu și frate, în etate de 26 ani Victor Vlad, locotenent în marina română. Imormentarea, după ritul gr. or, român, s'a făcut în 6/18 Mai. Lugos, Mei 1896. Rugați-vă pentru el.

Literatură.

Stilul în artă de Hans Seb. Schmid, pictor și sculptor din München, 1 volum de 164 pagini 8° Nr. 20—21 al *Bibliotecei de Popularizare-editura Samitca, Craiova*, — cu 41 tabele litografice, cuprindând 194 ilustrațiuni forte reușite, 60 bani; ediția legată englezește 1 leu. Cu traducerea acestei broșuri, Biblioteca de Popularizare aduce un serviciu neînchipuit de mare profanilor, industriașilor, elevilor și în genere amatorilor de artă. În această broșură se găsesc explicate în terminii cei mai populari toate trăsăturile fundamentale, dupăcari ori-cine poate deosebi cu cea mai mare înlesnire diferitele stiluri începând dela cel egipten până în prezent. Atară de acesta, aprôpe 200 ilustrațiuni explicative ajută și ușurează cu succes priceperea desăvârșită a explicațiilor cuprinse. Amatorii de artă, cari n'au avut timpul necesar unui studiu special, profanii cari ar dori să priceapă, studenții, elevii de licee, meseriași, cari pot trage folose mari din aceste cunoștințe, femeile și fetele, cari în aranjarea mobilierului în casă au dânic nevoie de elementele stilului artistic, toți vor găsi în această scriere o călăuză, un stetic de neprețuit. Recomandăm cu deosebită stăruință tuturor această broșură de valoare, apărută în țilele acestea. Cumpărătorii acestui volum primesc ca premiu cu preț redus interesantul volum „Priveliști din viață“, al regretatului poet Traian Demetrescu

DIVERSE.

Loteria în Italia. Anul trecut Italianii au pus în loteria mică 35 milioane de lire; suma totală a depunerilor a fost de 67 milioane lire, din suma acesta însă au plătit câștiguri cu 32 milioane. Partea cea mai mare a depunerilor a câștigat-o statul. Pe fiă-care locuitor al Italiei cad circa opt depuneri și deocă din când în când norocul face pe vr'unul să câștige un terno sên ouaterno, atunci fao larmă teribilă ca să agite și mai tare pașiunea pentru joc. Cei mai pasionați jucători de loterie sunt de prin părțile cele mai sêrace. Locuitorii din Neapole au pus la loterie anul trecut 18 milioane și jumătate de lire, cei din Milano numai 5 milioane.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Maior.

Cursul losurilor private
din 13 Maiu 1896

	comp.	vind.
Basilica	6.80	7.20
Credit	199.—	200.—
Clary 40 fl. m. c.	55.50	59.50
Navig. pe Dunăre	139.—	143.—
Innsbruck	28.—	29.—
Krakau	25.25	26.25
Laibach	22.25	23.25
Buda	63.25	64.—
Palffy	60.50	61.—
Crucea roșie austr.	18.35	18.95
dto ung.	10.30	10.90
dto ital.	12.—	12.40
Rudolf	25.—	26.—
Salm	69.25	70.25
Salzburg	26.50	27.50
St. Genois	69.—	72.—
Stanislaw	43.—	45.—
Triestine 4 1/2% 100 m. c.	147.—	151.—
dto 4% 50	69.—	73.—
Waldstein	61.—	63.—
Serbesci 3%	33.60	34.—
dto de 10 franci	—	—
Banca h. ung. 4%	121.10	122.10

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Maiu 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.35
Renta de corone ung. 4%	99.—
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.50
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.70
Bonuri rurale ungare 4%	97.20
Bonuri rurale croate-slavone.	97.25
Imprum. ung. cu premii.	155.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	138.60
Renta de hartie austr.	101.40
Renta de argint austr.	101.35
Renta de aur austr.	122.55
Losuri din 860	145.50
Acții de ale Băncii austro-ungară.	947.—
Acții de ale Băncii ung. de credit.	383.75
Acții de ale Băncii austr. de credit.	352.70
Napoleonori.	9.54
Marci imperiale germane	58.80
London vista	120.15
Paris vista	47.72 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.15
Note italiene.	44.45

Cursul pietei Brașov.

Din 18 Maiu 1896.

Banote rom. Camp.	9.50	Vend.	9.53
Argint român. Camp.	9.45	Vend.	9.50
Napoleon-d'or Camp.	9.52	Vend.	9.54
Galbeni Camp.	5.65	Vend.	5.70
Ruble rusesci Camp.	127	Vend.	—
Marci germane Camp.	58.40	Vend.	—
Lire turcesci Camp.	10.60	Vend.	—
Soris. fonc. Albina 5% 100.75	Vend.	101.75	

Nr. 6676—1896.

PUBLICAȚIUNE.

Pentru sezonul din acest an de băi este de a se ocupa în scaldă Zizin postului medicului de băi.

Agendele acestui medic sunt prescise de lege, și asupra lor se pot cere informațiuni dela physicatul orașenesc din loc.

Sezonul durează din 1 Iulie până la finea lui August, eventualmente până la 15 Septembrie a. c.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. De la Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 ore 07 m. dimineața.
Trenul de persoane: 8 ore dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute seara.

2. De la București la Brașov:

Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ore 20 m. după am.
Trenul de persoane: 9 ore 8 minute seara.
Trenul accel.: 10 ore 19 minute seara.

3. De la Zărnești la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 ore 44 min. dimineața.
Trenul mixt: 1 ora 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 ore 31 min. seara.

4. De la Ch.-Oșorhei la Brașov.

Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dim.
Trenul de persoane: 1 ora 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 ore 12 min. seara.

5. De la Sinaia la Brașov*)

Trenul de persoane 7 ore 40 m. dim.

Léfa: 100 fl. și 80 fl. pentru locuință; afară de aceea onorarul de bolnavi pentru tractarea lor medicală.

Doctorii de medicină au de a-și așterne petițiunile, prin cari au de a documenta și activitatea lor de până acum, — cel mult până în 31 Maiu a. c. la prânz 12 ore la acest magistrat.

Brașov, 7 Maiu 1896.

975,3—3 Magistratul orașenesc.

Picăturile de stomach

Maria-Zeller

carî au efect escelent în contra tuturor boalelor de stomach, sunt un medicament neapărat de lipsă pentru ori-ce casă, la lipsă de apetit, slăbiciunea stomachului, respirația cu miros greu, vânturi, răgăolă, colică, catar de stomach, flegmă, galbinare, grătă și vomare, constipația, și la durere de cap, încărcarea stomachului cu mâncări și băuturi, limbrici, suferințe de splină, ficat și hemoroide ca mijloc aprobat și sigur de vindecare.

La boalele indicate s'a constatat picăturile Maria-Zeller ca cel mai bun leac, care confirmă sute de testimonii. Prețul unei sticle cu prescrierea de întrebuintare 40 cr. Sticla mare 70 cr. Expediția centrală prin farmacistul CARL BRADY, Kremsier (Moravia).

Picături veritabile sunt numai acelea, pe a căror embalage este lipită o față verde cu cuvintele: „Bezeuge die Echtheit“ cu subscrierea mea.

Picăturile Maria-Zeller veritabile se află: în Brașov: farmaciile Iul. Hornung, F. Jekelius W-we, Franz Kellmen, Ed. Kugler la Hygiea, Vict. Roth, H. G. Obert. Hosszufa: farmacia Carl Gross. Csernătfalu: farmacia Josef Drodteleff.

Nr. 4957—1896.

PUBLICAȚIUNE.

Orașul Brașov (în Ungaria) intenționează, ca să vândă pe cale de oferte „per butuc“ cantul de 34800 m³ de lemne de brad și molift prescise pro 1896 până inclusive 1904, mai departe cruțările din an. 1895 și în fine, tot per butuc, lemnele de

fag din clasa economică B pro 1897 până inclusive 1904 în cantitate de 15000 m³ din revierul Timiș.

Se preferă oferenți pentru întregul quant de lemne de brad și fag. În cas însă când se oferă numai pentru singuratică soiuri de lemne, atunci își rezervă comuna orașenescă față de lemnele de fag dreptul regiei proprii. Condițiunile de oferte și acele contractuale se află în decursul orelor oficiose la oficiul forestieral orașenesc spre esaminare din partea fiă-cărui.

Ofertele provădute cu timbru de 50 cr., în cari are de a se aminti în cifre și litere suma oferată, și care are să conțină tot-de-odată dechierațiunea, cumcă oferentului îi sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune lor, — au de a se așterne până în 10 Iunie a. c. la 12 ore la prânz substitutului de primar, senatorului Carol Iacobi. Ofertele au ca să conțină un vadiu de 10% din suma oferată pentru un quant anual de lemne de brad de 3900 m³ și pentru un quant anual de lemne de fag de 1900 m³.

În ofert are să se amintescă numele și locuința oferentului.

Ofertele se vor deschide în amintita și la 12 1/4 ore înainte de prânz în biroul primarului.

Sz. 9594—1895. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírre teszi, hogy Vacar Josif végrehajtatónak Corea Stojka és neje Guiman Mária végrehajtaszt szenvedők elleni 40 frt. tőke-követelés és járulékal iránti végrehajtaszt ügyében az árverést a brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járásbiróság) területén lévő Almásmező község területén fekvő az almásmezői 276 számú tljkvben foglalt A + 3854 hrsz. fekvőre 10 frt., a 3880 hrsz. fekvőre 62 frt., a 3983/1 hrsz. fekvőre 3 frt., a 3883, 3884, 3904, 3905, 3906/1, 3907 hrsz. fekvőkre 440 forintban ezenell megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi Május hó 30-ik napján d. e. 9 órakor Almásmező község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának birtoktestenként 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságszolgáltatási rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó 1895. évi Deczember hó 6-án.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni. 3 fl. —
Pe șese luni. 6 fl. —
Pe un an. 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni. 10 fr.
Pe șese luni. 20 fr.
Pe un an. 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an. 2 fl. —
Pe șese luni. 1 fl. —
Pe trei luni. 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an. 8 franci.
Pe șese luni. 4 franci.
Pe trei luni. 2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“